

บทที่ 4

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยทำการส่งแบบสอบถามเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในเขตกรุงเทพ มหานครและปริมณฑล จำนวน 1,000 ราย และได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งสิ้นจำนวน 398 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.80 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามซึ่งได้แก่

- 4.1. โครงสร้างของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์
- 4.2. การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)
- 4.3. ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs)
- 4.4. ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)
- 4.5 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดค่าตัวแปร
- 4.6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

โดยแสดงให้เห็นได้ดังนี้

4.1 โครงสร้างของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์

4.1.1 ประเภทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

จากผลการศึกษาประเภทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามตารางที่ 4.1.1 พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมดำเนินธุรกิจประเภทการบริการมากที่สุด จำนวน 176 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 44.20 รองลงมาคือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินธุรกิจประเภทการค้า จำนวน 146 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 36.70 และ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินธุรกิจประเภทการผลิตจำนวน 76 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 19.10

**ตารางที่ 4.1.1 ร้อยละของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามประเภทของ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)**

ประเภทของ SMEs	จำนวน	ร้อยละ
การผลิต	76	19.10
การค้า	1 46	36.70
การบริการ	176	44.20
รวม	398	100.00

4.1.2 รูปแบบของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

จากผลการศึกษารูปแบบของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามตารางที่ 4.1.2 พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจัดตั้งธุรกิจในรูปแบบบริษัทจำกัดมากที่สุดจำนวน 265 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 66.60 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จัดตั้งธุรกิจในรูปแบบห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 110 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 27.60 และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จัดตั้งในรูปแบบห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล จำนวน 23 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.80 ตามลำดับ เมื่อจำแนกรูปแบบของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามประเภทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) พบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตจัดตั้งธุรกิจในรูปแบบบริษัทจำกัดมากที่สุดจำนวน 58 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 76.30 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตที่จัดตั้งธุรกิจในรูปแบบห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 14 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 18.40 และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตที่จัดตั้งธุรกิจในรูปแบบห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลจำนวน 4 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.30 ตามลำดับ สำหรับ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าจัดตั้งธุรกิจในรูปแบบบริษัทจำกัดมากที่สุด จำนวน 87 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 56.60 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าที่จัดตั้งธุรกิจในรูปแบบห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 47 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 32.20 และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าที่จัดตั้งธุรกิจในรูปแบบห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลจำนวน 12 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 8.20 ตามลำดับ และ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการจัดตั้งธุรกิจในรูปแบบบริษัทจำกัด มากที่สุดจำนวน 120 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 68.20 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการที่จัดตั้งธุรกิจในรูปแบบห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 49 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 27.80 และ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการที่จัดตั้งธุรกิจในรูปแบบห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลจำนวน 7 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.1.2 ร้อยละของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามรูปแบบและประเภทธุรกิจ

รูปแบบของ SMEs	ประเภทของ SMEs						รวม	
	การผลิต		การค้า		การบริการ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บริษัทจำกัด	58	76.30	87	56.60	120	68.20	265	66.60
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	14	18.40	47	32.20	49	27.80	110	27.60
ห้างหุ้นส่วนสามัญ นิติบุคคล	4	5.30	12	8.20	7	4.0	23	5.80
รวม	76	100.00	146	100.00	176	100.00	398	100.00

4.1.3 ระยะเวลาการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

จากผลการศึกษาระยะเวลาการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามตารางที่ 4.1.3 พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีระยะเวลาในการดำเนินงาน 6-10 ปี มากที่สุด จำนวน 132 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 33.20 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินงาน 3-5 ปี จำนวน 94 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 23.60 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินงานน้อยกว่า 3 ปี จำนวน 74 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 18.60 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินงาน 11-15 ปี จำนวน 53 แห่งคิดเป็นร้อยละ 13.30 และ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินงานมากกว่า 15 ปีขึ้นไป จำนวน 45 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 11.30 ตามลำดับ เมื่อจำแนกระยะเวลาการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามประเภทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) พบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตมีระยะเวลาในการดำเนินงาน 6-10 ปีมากที่สุด จำนวน 24 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 31.50 รองลงมาคือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 11-15 ปี จำนวน 18 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 23.70 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 3-5 ปี จำนวน 12 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 15.80 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 11 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 14.50 และ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ มากกว่า 15 ปีขึ้นไป จำนวน 11 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 14.50 ตามลำดับ สำหรับ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้ามีระยะเวลาในการดำเนินงาน 6-10 ปีมากที่สุด จำนวน 51 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 34.90 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ประเภทการค้าที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 30 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 20.50 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 11-15 ปี จำนวน 16 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 11.00 และ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่า 15 ปีขึ้นไป จำนวน 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 6.90 ตามลำดับ และ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทบริการมีระยะเวลาในการดำเนินงาน 6-10 มากที่สุด จำนวน 57 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 32.40 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทบริการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 3-5 ปี จำนวน 43 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 24.40 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทบริการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 33 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 18.80 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทบริการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน มากกว่า 15 ปีขึ้นไป จำนวน 24 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 13.60 และ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทบริการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 11-15 ปี จำนวน 19 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.1.3 ร้อยละของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามระยะเวลาการดำเนินงานและประเภทธุรกิจ

ระยะเวลาการดำเนินงานของ SMEs	ประเภทของ SMEs						รวม	
	การผลิต		การค้า		การบริการ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 3 ปี	11	14.50	30	20.50	33	18.80	74	18.60
3 – 5 ปี	12	15.80	39	26.70	43	24.40	94	23.60
6 – 10 ปี	24	31.50	51	34.90	57	32.40	132	33.20
11 – 15 ปี	18	23.70	16	11.00	19	10.80	53	13.30
มากกว่า 15 ปี ขึ้นไป	11	14.50	10	6.90	24	13.60	45	11.30
รวม	76	100.00	146	100.00	176	100.00	398	100.00

4.1.4 การดำเนินงานกับธุรกิจต่างประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

จากผลการศึกษาการดำเนินงานกับธุรกิจต่างประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามตารางที่ 4.1.4 พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่มีการส่งออกและนำเข้ามากที่สุด จำนวน 283 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 71.10 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการส่งออกและนำเข้า จำนวน 49 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 12.30 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการนำเข้าเพียงอย่างเดียว จำนวน 35 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 8.80 และ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการส่งออกเพียงอย่างเดียวจำนวน 31 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 7.80 ตามลำดับ เมื่อจำแนกการดำเนินงานกับธุรกิจต่างประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามประเภทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตไม่มีการส่งออกและนำเข้ามากที่สุด จำนวน 39 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 51.30 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตที่มีการส่งออกและนำเข้าจำนวน 18 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 23.70 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิต ที่มีการส่งออกเพียงอย่างเดียวจำนวน 11 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 14.50 และ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตที่มีการนำเข้าเพียงอย่างเดียว จำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10.50 ตามลำดับ สำหรับ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าไม่มีการส่งออกและนำเข้ามากที่สุด จำนวน 103 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 70.50 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าที่มีการส่งออกและนำเข้าจำนวน 18 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 12.30 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้า ที่มีการนำเข้าเพียงอย่างเดียวจำนวน 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10.30 และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าที่มีการส่งออกเพียงอย่างเดียว จำนวน 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 6.80 ตามลำดับ และ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการไม่มีการส่งออกและนำเข้ามากที่สุด จำนวน 141 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 80.10 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการที่มีการส่งออกและนำเข้าจำนวน 13 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 7.40 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการ ที่มีการนำเข้าเพียงอย่างเดียวจำนวน 12 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 6.80 และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการที่มีการส่งออกเพียงอย่างเดียว จำนวน 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.1.4 ร้อยละของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามการดำเนินงาน กับธุรกิจต่างประเทศและประเภทธุรกิจ

การดำเนินงานกับ ธุรกิจต่างประเทศ ของSMEs	ประเภทของSMEs						รวม	
	การผลิต		การค้า		การบริการ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีการส่งออกเพียง อย่างเดียว	11	14.50	10	6.80	10	5.70	31	7.80
มีการนำเข้าเพียง อย่างเดียว	8	10.50	15	10.30	12	6.80	35	8.80
มีการส่งออกและ นำเข้า	18	23.70	18	12.30	13	7.40	49	12.30
ไม่มีการส่งออก และนำเข้า	39	51.30	103	70.50	141	80.10	283	71.10
รวม	76	100.00	146	100.00	176	100.00	398	100.00

4.1.5 การจัดทำแผนธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

จากผลการศึกษาการจัดทำแผนธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมพบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามตารางที่ 4.1.5 มีการทำแผนธุรกิจมากที่สุด จำนวน 229 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 57.50 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีการทำแผนธุรกิจ จำนวน 165 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 41.50 เมื่อจำแนกการจัดทำแผนธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามประเภทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตมีการทำแผนธุรกิจมากที่สุด จำนวน 57 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตที่ไม่มีการทำแผนธุรกิจ จำนวน 19 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 25.00 สำหรับ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าไม่มีการทำแผนธุรกิจมากที่สุด จำนวน 78 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 53.50 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าที่มีการทำแผนธุรกิจ จำนวน 68 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 46.50 และ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการมีการทำแผนธุรกิจมากที่สุด จำนวน 106 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 60.20 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการที่ไม่มีการทำแผนธุรกิจ จำนวน 70 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 39.80

ตารางที่ 4.1.5 ร้อยละของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามการจัดทำแผนธุรกิจและประเภทของธุรกิจ

การจัดทำ แผนธุรกิจของ SMEs	ประเภทของ SMEs						รวม	
	การผลิต		การค้า		การบริการ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีการทำแผนธุรกิจ	57	75.00	68	46.50	106	60.20	229	57.50
ไม่มีการทำแผน ธุรกิจ	19	25.00	78	53.50	70	39.80	165	41.50
รวม	76	100.00	146	100.00	176	100.00	398	100.00

4.1.6 การจัดทำแผนการตลาดของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

จากผลการศึกษการจัดทำแผนการตลาดของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามตารางที่ 4.1.6 มีการทำแผนการตลาดมากที่สุด จำนวน 250 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 62.80 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีการทำแผนการตลาด จำนวน 148 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 37.20 เมื่อจำแนกการจัดทำแผนการตลาดของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามประเภทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตมีการทำแผนการตลาดมากที่สุดจำนวน 62 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 81.60 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตที่ไม่มีการทำแผนการตลาด จำนวน 14 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 18.40 สำหรับ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้ามีการทำแผนการตลาดมากที่สุด จำนวน 75 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 51.40 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าที่ไม่มีการทำแผนการตลาด จำนวน 71 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 48.60 และ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทบริการมีการทำแผนการตลาดมากที่สุด จำนวน 113 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 64.20 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทบริการที่ไม่มีการทำแผนการตลาด จำนวน 63 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 35.80

ตารางที่ 4.1.6 ร้อยละของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามการจัดทำ

แผนการตลาดและประเภทของธุรกิจ

การจัดทำแผน การตลาดของ SMEs	ประเภทของSMEs						รวม	
	การผลิต		การค้า		การบริการ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีการทำแผนการ ตลาด	62	81.60	75	51.40	113	64.20	250	62.80
ไม่มีการทำ แผนการตลาด	14	18.40	71	48.60	63	35.80	148	37.20
รวม	76	100.00	146	100.00	176	100.00	398	100.00

4.1.7 การจัดทำบัญชีธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

จากผลการศึกษาพบว่าการจัดทำบัญชีธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามตารางที่ 4.1.7 มีการจ้างสำนักงานบัญชีจัดทำบัญชีมากที่สุดจำนวน 310 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 77.90 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จัดทำบัญชีเองจำนวน 88 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 22.10 เมื่อจำแนกการจัดทำบัญชีธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามประเภทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตมีการจ้างสำนักงานบัญชีจัดทำบัญชีมากที่สุดจำนวน 56 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 73.70 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตที่จัดทำบัญชีเองจำนวน 20 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 26.30 สำหรับ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้ามีการจ้างสำนักงานบัญชีจัดทำบัญชีมากที่สุดจำนวน 120 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 88.20 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าที่จัดทำบัญชีเองจำนวน 26 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 6.50 และ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการมีการจ้างสำนักงานบัญชีจัดทำบัญชีมากที่สุดจำนวน 134 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 76.10 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการที่จัดทำบัญชีเองจำนวน 42 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 23.90

ตารางที่ 4.1.7 ร้อยละของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามการจัดทำบัญชี และ ประเภทของธุรกิจ

การจัดทำบัญชี ธุรกิจของ SMEs	ประเภทของSMEs						รวม	
	การผลิต		การค้า		การบริการ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จ้างสำนักงานบัญชี	56	73.70	120	82.20	134	76.10	310	77.90
จัดทำเอง	20	26.30	26	6.50	42	23.90	88	22.10
รวม	76	100.00	146	100.00	176	100.00	398	100.00

4.1.8 แหล่งเงินทุนภายนอกในการเริ่มดำเนินการครั้งแรกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

จากผลการศึกษาแหล่งเงินทุนภายนอกในการดำเนินการครั้งแรกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามตารางที่ 4.1.8 พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้เงินทุนของตนเองและครอบครัวในการดำเนินการครั้งแรกมากที่สุดจำนวน 228 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 40.30 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้เงินกู้จากสถาบันการเงินในการดำเนินการครั้งแรกจำนวน 179 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 31.60 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้เงินทุนจากหุ้นส่วนในการดำเนินการครั้งแรกจำนวน 129 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 22.80 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้เครดิตจากเจ้าหนี้การค้าในการดำเนินการเริ่มแรกจำนวน 16 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 2.80 และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้เงินกู้จากแหล่งเงินนอกระบบจำนวน 14 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ เมื่อจำแนกแหล่งเงินทุนภายนอกในการเริ่มดำเนินการครั้งแรกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามประเภทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตใช้เงินทุนของตนเองและครอบครัวในการดำเนินการครั้งแรกมากที่สุดจำนวน 39 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตที่ใช้เงินกู้จากสถาบันการเงินในการดำเนินการครั้งแรกจำนวน 36 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 34.60 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิต ที่ใช้เงินทุนจากหุ้นส่วนจำนวน 25 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 24.00 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตที่ใช้เงินกู้จากแหล่งเงินนอกระบบ และ ที่ใช้เครดิตจากเจ้าหนี้การค้ามีจำนวนเท่ากัน คือ 2 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.95 ตามลำดับ สำหรับ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าใช้เงินทุนของตนเองและครอบครัวในการดำเนินการครั้งแรกมากที่สุดจำนวน 89 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 43.80 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้า ที่ใช้เงินกู้จากสถาบันการเงินในการดำเนินการครั้งแรกจำนวน 52 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 25.60 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้า ที่ใช้เงินทุนจากหุ้นส่วนจำนวน 50 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 24.60 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้า ที่ใช้เงินกู้จากแหล่งเงินนอกระบบ และ ใช้เครดิตจากเจ้าหนี้การค้ามีจำนวนเท่ากัน คือ 6 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.00 ตามลำดับ และ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการ ใช้เงินทุนของตนเองและครอบครัว ในการดำเนินการครั้งแรกมากที่สุดจำนวน 100 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 38.6 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการ ที่ใช้เงินกู้จากสถาบันการเงินในการดำเนินการครั้งแรกจำนวน 91 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 36.10 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการ ที่ใช้เงินทุนจากหุ้นส่วนจำนวน 54 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 20.80 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการ ที่ใช้เครดิตจากเจ้าหนี้การค้าเท่ากัน จำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.10 และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการ ที่ใช้เงินกู้จากแหล่งเงินนอกระบบ จำนวน 6 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 2.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.1.8 ร้อยละของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามแหล่งเงินทุน ในการเริ่มดำเนินการครั้งแรกและประเภทของธุรกิจ

แหล่งเงินทุนในการเริ่มดำเนินการครั้งแรกของ SMEs	ประเภทของSMEs						รวม	
	การผลิต		การค้า		การบริการ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เงินทุนตนเองและครอบครัว	39	37.50	89	43.80	100	38.60	228	40.30
เงินทุนจากหุ้นส่วน	25	24.00	50	24.60	54	20.80	129	22.80
เงินกู้จากสถาบันการเงิน	36	34.60	52	25.60	91	35.10	179	31.60
เงินกู้จากแหล่งเงินนอกระบบ	2	1.95	6	3.0	6	2.30	14	2.50
เครดิตจากเจ้าหนี้การค้า	2	1.95	6	3.0	8	3.10	16	2.80
รวม	104	100.00	203	100.00	259	100.00	566	100.00

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

4.1.9 ความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

จากผลการศึกษาความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามตารางที่ 4.1.9 พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่มีความต้องการเงินกู้จากสถาบันการเงินเนื่องจากมีเงินทุนเพียงพอมากที่สุด จำนวน 180 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 38.50 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีความต้องการเงินกู้จากสถาบันการเงินเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจจำนวน 141 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 30.20 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีความต้องการเงินกู้จากสถาบันการเงินเพื่อใช้ขยายงานจำนวน 111 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 23.80 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีความต้องการเงินกู้จากสถาบันการเงินเนื่องจากไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันจำนวน 27 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.80 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยไม่ระบุเหตุผล และ มีความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยไม่ระบุเหตุผล มีจำนวนเท่ากันคือ 4 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.90 ตามลำดับ เมื่อจำแนกความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามประเภทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตไม่มีความต้องการเงินกู้เนื่องจากมีเงินทุนหมุนเวียนเพียงพอมากที่สุด จำนวน 31 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 39.40 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตที่มีความต้องการเงินกู้จากสถาบันการเงินเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจ จำนวน 26 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 28.90 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตที่มีความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินเพื่อใช้ขยายงานจำนวน 25 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 27.80 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตที่ไม่มีความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินเนื่องจากไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันจำนวน 6 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 6.70 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตที่มีความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยไม่ระบุเหตุผลจำนวน 2 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 2.20 ตามลำดับ โดยไม่มีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตที่ไม่มีความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยไม่ระบุเหตุผล สำหรับ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าไม่มีความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินเนื่องจากมีเงินทุนเพียงพอจำนวน 80 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 46.50 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าที่มีความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจ จำนวน 44 แห่งคิดเป็นร้อยละ 25.60 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าที่มีความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินเพื่อใช้ขยายงานจำนวน 38 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 22.10

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าที่ไม่มีความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงิน เนื่องจากไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน จำนวน 6 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.50 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าที่ไม่ต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยไม่ระบุเหตุผลจำนวน 3 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.70 และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าที่มีความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยไม่ระบุเหตุผลจำนวน 1 แห่งคิดเป็นร้อยละ 0.60 ตามลำดับ และ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการไม่มีความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินเนื่องจากมีเงินทุนเพียงพอมากที่สุดจำนวน 69 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 33.70 รองลงมาคือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการที่มีความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจจำนวน 71 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 34.60 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการที่มีความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินเพื่อใช้ขยายงานจำนวน 48 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 23.40 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการที่ไม่มีความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินเนื่องจากไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันจำนวน 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 7.30 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการที่ไม่มีความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยไม่ระบุเหตุผล และต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยไม่ระบุเหตุผล มีจำนวนเท่ากันคือ 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.1.9 ร้อยละของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามความต้องการ
ต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินและประเภทธุรกิจ

ความต้องการเงินกู้ ของ SMEs	ประเภทของSMEs						รวม	
	การผลิต		การค้า		การบริการ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีความต้องการ เนื่อง จากมีเงินทุน เพียงพอ	31	39.40	80	46.50	69	33.70	180	38.50
ไม่มีความต้องการ เนื่องจากไม่มี หลักทรัพย์ค้ำประกัน	6	6.70	6	3.50	15	7.30	27	5.80
ไม่มีความต้องการ โดยไม่ระบุเหตุผล	0	0.00	3	1.70	1	0.50	4	0.90
มีความต้องการ เพื่อใช้เป็นเงินทุน หมุนเวียนในธุรกิจ	26	28.90	44	25.60	71	34.60	141	30.20
มีความต้องการ เพื่อใช้ขยายงาน	25	27.80	38	22.10	48	23.40	111	23.80
มีความต้องการ โดยไม่ระบุเหตุผล	2	2.20	1	0.60	1	0.50	4	0.90
รวม	90	100.00	172	100.00	205	100.00	467	100.00

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

4.2 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

จากผลการศึกษาการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามตารางที่ 4.2 พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยรวมใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.04$) โดยใช้ในการวัดความสามารถในการทำกำไรมากที่สุด ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมาคือการวัดสภาพคล่องทางการเงิน ($\bar{X} = 4.18$) การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน ($\bar{X} = 4.17$) การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 4.04$) และการวัดความสามารถในการชำระหนี้ ($\bar{X} = 3.67$) ตามลำดับ เมื่อจำแนกการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามประเภทของธุรกิจ พบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.18$) โดยใช้ในการวัดสภาพคล่องทางการเงินมากที่สุด ($\bar{X} = 4.34$) รองลงมาคือการวัดความสามารถในการทำกำไร ($\bar{X} = 4.33$) การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 4.24$) การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน ($\bar{X} = 4.23$) และการวัดความสามารถในการชำระหนี้ ($\bar{X} = 4.00$) ตามลำดับ สำหรับ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.96$) โดยใช้ในการวัดความสามารถในการทำกำไรมากที่สุด ($\bar{X} = 4.20$) รองลงมาคือการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน ($\bar{X} = 4.08$) การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 4.05$) การวัดสภาพคล่องทางการเงิน ($\bar{X} = 3.97$) และการวัดความสามารถในการชำระหนี้ ($\bar{X} = 3.49$) ตามลำดับ และ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.05$) โดยใช้ในการวัดสภาพคล่องทางการเงินมากที่สุด ($\bar{X} = 4.127$) รองลงมาคือการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน ($\bar{X} = 4.23$) การวัดสภาพคล่องทางการเงิน ($\bar{X} = 4.13$) การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.94$) และการวัดความสามารถในการชำระหนี้ ($\bar{X} = 3.68$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

ประเภทของ SMEs	การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน										รวม		ความหมายของ ค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน
	วัตถุประสงค์ทางการเงิน		วัดความสามารถในการทำกำไร		วัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน		วัดความสามารถในการชำระหนี้		ใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน				
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	
การผลิต	4.34	1.544	4.33	1.495	4.24	1.542	4.00	1.563	4.20	1.516	4.18	1.403	ใช้ปานกลาง
การค้า	3.97	1.580	4.20	1.582	4.05	1.591	3.49	1.675	4.08	1.402	3.96	1.433	ใช้ปานกลาง
การบริการ	4.27	1.597	4.13	1.552	3.94	1.609	3.68	1.689	4.23	1.433	4.05	1.453	ใช้ปานกลาง
รวม	4.18	1.584	4.19	1.550	4.04	1.590	3.67	1.666	4.017	1.436	4.04	1.435	ใช้ปานกลาง

4.2.1 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงิน

(Liquidity ratio) ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

จากผลการศึกษาการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามตารางที่ 4.2.1 พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยรวมใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงินในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.18$) โดยใช้ในการวิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างเร็วมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$) รองลงมาคือการวิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียน ($\bar{X} = 4.18$) และการวิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของลูกหนี้ ($\bar{X} = 4.16$) ตามลำดับ เมื่อจำแนกการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน เพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามประเภทของธุรกิจ พบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงินในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.34$) โดยใช้ในการวิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างเร็วมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$) รองลงมาคือการวิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียน ($\bar{X} = 4.37$) และการวิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของลูกหนี้ ($\bar{X} = 4.28$) ตามลำดับ สำหรับ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงินในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.97$) โดยใช้ในการวิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของลูกหนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.02$) รองลงมาคือการวิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียน ($\bar{X} = 3.97$) และการวิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างเร็ว ($\bar{X} = 3.96$) ตามลำดับ และ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทบริการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงินในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.27$) โดยใช้ในการวิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างเร็วมากที่สุด ($\bar{X} = 4.33$) รองลงมาคือการวิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียน ($\bar{X} = 4.27$) และการวิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของลูกหนี้ ($\bar{X} = 4.23$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2.1 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงิน(Liquidity ratio)ของวิสาหกิจขนาดกลางและ

ขนาดย่อม (SMEs)

ประเภทของ SMEs	การใช้ประโยชน์เพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงินของ SMEs				รวม		ความหมายของ ค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงินของ SMEs
	การใช้อัตราส่วนหมุนเวียน (Current ratio)		วิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างรวดเร็ว (Quick ratio)		วิเคราะห์อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ (Account receivable turnover)		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
การผลิต	4.37	1.648	4.39	1.601	4.28	1.605	ใช้ปานกลาง
การค้า	3.97	1.724	3.96	1.614	4.02	1.679	ใช้ปานกลาง
การบริการ	4.27	1.735	4.33	1.722	4.23	1.630	ใช้ปานกลาง
รวม	4.18	1.718	4.21	1.667	4.16	1.643	ใช้ปานกลาง

4.2.2 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไร

(Profitability ratio) ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

จากผลการศึกษาค่าการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามตารางที่ 4.2.2 พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยรวมใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.19$) โดยใช้ในการวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้นมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) รองลงมาคือการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิ ($\bar{X} = 4.55$) การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม ($\bar{X} = 3.99$) การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น ($\bar{X} = 3.95$) และการวิเคราะห์อัตรากำไรจากการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.94$) ตามลำดับ เมื่อจำแนกการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามประเภทของธุรกิจ พบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.33$) โดยใช้ในการวิเคราะห์อัตราผลกำไรขั้นต้นมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$) รองลงมาคือใช้ในการวิเคราะห์อัตรากำไรสุทธิ ($\bar{X} = 4.55$) การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น ($\bar{X} = 4.41$) การวิเคราะห์อัตรากำไรจากการดำเนินงาน ($\bar{X} = 4.28$) และการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม ($\bar{X} = 4.09$) ตามลำดับ สำหรับ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.20$) โดยใช้ในการวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้นมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) รองลงมาคือใช้ในการวิเคราะห์อัตรากำไรสุทธิ ($\bar{X} = 4.55$) การวิเคราะห์อัตรากำไรจากการดำเนินงาน ($\bar{X} = 4.15$) การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม ($\bar{X} = 3.84$) และการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น ($\bar{X} = 3.79$) ตามลำดับ และ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทบริการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.13$) โดยใช้ในการวิเคราะห์อัตรากำไรสุทธิมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$) รองลงมาคือใช้ในการวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้น ($\bar{X} = 4.43$) การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม ($\bar{X} = 4.08$) การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น ($\bar{X} = 3.99$) และการวิเคราะห์อัตรากำไรจากการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.61$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2.2 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไร (Profitability ratio) ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

ประเภทของ SMEs	การใช้ประโยชน์เพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรของ SMEs						รวม		ความหมายของค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรของ SMEs				
	วิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้น (Gross margin)		วิเคราะห์อัตรากำไรจากการดำเนินงาน (Operating margin)		วิเคราะห์อัตรากำไรสุทธิ (Net profit margin)					วิเคราะห์ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on asset :ROA)		วิเคราะห์ผลตอบแทนของผู้อถือหุ้น (Return on Equity : ROE)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.		
การผลิต	4.68	1.643	4.28	1.665	4.55	1.652	4.09	1.737	4.17	1.644	4.33	1.495	ใช้ปานกลาง
การค้า	4.67	1.842	4.15	1.755	4.55	1.758	3.84	1.757	3.79	1.766	4.20	1.582	ใช้ปานกลาง
การบริการ	4.43	1.662	3.61	1.977	4.55	1.673	4.08	1.847	3.99	1.811	4.13	1.552	ใช้ปานกลาง
รวม	4.57	1.727	3.94	1.860	4.55	1.696	3.99	1.793	3.95	1.765	4.19	1.550	ใช้ปานกลาง

4.2.3 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

(Activity ratio) ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

จากผลการศึกษาค่าการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามตารางที่ 4.2.3 พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยรวมใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.04$) โดยใช้ในการวิเคราะห์ระยะเวลาเรียกเก็บหนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.13$) รองลงมาคือการวิเคราะห์อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม ($\bar{X} = 4.05$) และการวิเคราะห์อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ ($\bar{X} = 3.96$) ตามลำดับ เมื่อจำแนกการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามประเภทของธุรกิจ พบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.24$) โดยใช้ในการวิเคราะห์ระยะเวลาเรียกเก็บหนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$) รองลงมาคือการวิเคราะห์อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม ($\bar{X} = 4.22$) และการวิเคราะห์อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ ($\bar{X} = 4.13$) ตามลำดับ สำหรับ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.05$) โดยใช้ในการวิเคราะห์อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือมากที่สุด ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมาคือ การวิเคราะห์ระยะเวลาเรียกเก็บหนี้ ($\bar{X} = 4.06$) และการวิเคราะห์อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม ($\bar{X} = 3.95$) ตามลำดับ และ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.94$) โดยใช้ในการวิเคราะห์ระยะเวลาเรียกเก็บหนี้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมาคือ การวิเคราะห์อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม ($\bar{X} = 4.06$) และการวิเคราะห์อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ ($\bar{X} = 3.60$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2.3 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้จ่ายจากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Activity ratio) ของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs)

ประเภทของ SMEs	ค่าใช้จ่ายเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของ SMEs		รวม		ความหมายของค่าเฉลี่ย การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของ SMEs				
	การใช้จ่ายระยะเวลาเรียกเก็บหนี้ (Collection period)		วิเคราะห์อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total assets turnover)						
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.					
การผลิต	4.13	1.614	4.46	1.677	4.22	1.740	4.24	1.542	ใช้ปานกลาง
การค้า	4.06	1.747	4.15	1.727	3.95	1.743	4.05	1.591	ใช้ปานกลาง
การบริการ	4.19	1.742	3.60	1.995	4.06	1.798	3.94	1.609	ใช้ปานกลาง
รวม	4.13	1.717	3.96	1.869	4.05	1.765	4.04	1.590	ใช้ปานกลาง

4.2.4 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้

(Leverage ratio) ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

จากผลการศึกษาการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามตารางที่ 4.2.4 พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยรวมใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.67$) โดยใช้ในการวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.83$) รองลงมาคือการวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนรวม ($\bar{X} = 3.52$) ตามลำดับ เมื่อจำแนกการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามประเภทธุรกิจ พบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.00$) โดยใช้ในการวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$) รองลงมาคือการวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน ($\bar{X} = 3.80$) ตามลำดับ สำหรับ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) โดยใช้ในการวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.64$) รองลงมาคือการวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน ($\bar{X} = 3.35$) ตามลำดับ และ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.68$) โดยใช้ในการวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.84$) รองลงมาคือการวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน ($\bar{X} = 3.53$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2.4 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้จ่ายเงินจากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้ (Leverage ratio) ของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs)

ประเภทของ SMEs	การใช้จ่ายเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้ของ SMEs				รวม		ความหมายของค่าเฉลี่ย การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อ วัดความสามารถในการชำระหนี้ของ SMEs	
	วิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (Debit to total assets)		วิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (Debit to equity ratio)					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การผลิต	4.21	1.715	3.80	1.728	4.00	1.563	ใช้ปานกลาง	
การค้า	3.64	1.765	3.35	1.848	3.49	1.675		ใช้ปานกลาง
การบริการ	3.84	1.889	3.53	1.851	3.68	1.689		ใช้ปานกลาง
รวม	3.83	1.819	3.52	1.830	3.67	1.666	ใช้ปานกลาง	

4.2.5 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

จากผลการศึกษาการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามตารางที่ 4.2.5 พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยรวมใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.17$) โดยใช้เพื่อการวางแผนภาษีมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$) รองลงมาคือใช้เพื่อการตัดสินใจลงทุน ($\bar{X} = 4.43$) ใช้เพื่อการบริหารหนี้ ($\bar{X} = 4.40$) ใช้เพื่อการจัดสรรงบประมาณ ($\bar{X} = 4.34$) ใช้เพื่อกำหนดต้นทุนและประสิทธิผลของการดำเนินงาน ($\bar{X} = 4.17$) ใช้เพื่อการวิเคราะห์สถานะทางการเงินต้องการกู้เงิน ($\bar{X} = 4.08$) และใช้เพื่อการพิจารณาซื้อหุ้นกู้ ($\bar{X} = 3.01$) ตามลำดับ เมื่อจำแนกการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามประเภทของธุรกิจ พบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.20$) โดยใช้เพื่อการวางแผนภาษีมากที่สุด ($\bar{X} = 4.49$) รองลงมาคือใช้เพื่อการตัดสินใจลงทุน ($\bar{X} = 4.46$) ใช้เพื่อการบริหารหนี้ ($\bar{X} = 4.34$) ใช้เพื่อการจัดสรรงบประมาณ ($\bar{X} = 4.28$) ใช้เพื่อกำหนดต้นทุนและประสิทธิผลของการดำเนินงาน ($\bar{X} = 4.42$) ใช้เพื่อการวิเคราะห์สถานะทางการเงินต้องการกู้เงิน ($\bar{X} = 4.08$) และใช้เพื่อการพิจารณาซื้อหุ้นกู้ ($\bar{X} = 3.36$) ตามลำดับ สำหรับ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้าใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.08$) โดยใช้เพื่อการวางแผนภาษีมากที่สุด ($\bar{X} = 4.93$) รองลงมาคือใช้เพื่อการตัดสินใจลงทุน ($\bar{X} = 4.38$) ใช้เพื่อการจัดสรรงบประมาณ ($\bar{X} = 4.32$) ใช้เพื่อการบริหารหนี้ ($\bar{X} = 4.30$) ใช้เพื่อกำหนดต้นทุนและประสิทธิผลของการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.99$) ใช้เพื่อการวิเคราะห์สถานะทางการเงินต้องการกู้เงิน ($\bar{X} = 3.98$) และใช้เพื่อการพิจารณาซื้อหุ้นกู้ ($\bar{X} = 2.72$) ตามลำดับ และ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ประเภทการบริการ ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.23$) โดยใช้เพื่อการวางแผนภาษีมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$) รองลงมาคือใช้เพื่อการบริหารหนี้ ($\bar{X} = 4.51$) ใช้เพื่อการตัดสินใจลงทุน ($\bar{X} = 4.46$) ใช้เพื่อการจัดสรรงบประมาณ ($\bar{X} = 4.39$) ใช้เพื่อกำหนดต้นทุนและประสิทธิผลของการดำเนินงาน ($\bar{X} = 4.20$) ใช้เพื่อการวิเคราะห์สถานะทางการเงินต้องการกู้เงิน ($\bar{X} = 4.17$) และใช้เพื่อการพิจารณาซื้อหุ้นกู้ ($\bar{X} = 3.11$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2.5 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

ประเภทของ SMEs	การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของ SMEs										ความหมายของ ค่าเฉลี่ยการใช้ ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ในทางปฏิบัติเพื่อ การบริหารงานของ SMEs						
	ใช้เพื่อการตัดสินใจ ลงทุน		ใช้เพื่อการบริหารหนี้		ใช้เพื่อการวางแผนภาษี		ใช้เพื่อการ จัดสรร งบประมาณ		ใช้เพื่อการ วิเคราะห์ สถานะทาง การเงิน			ใช้เพื่อการ พิจารณาข้อ หนี้		ใช้เพื่อการ กำหนด ต้นทุนและ ประสิทธิภาพ ของการ ดำเนินงาน		รวม	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การผลิต	4.46	1.739	4.34	1.670	4.49	1.604	4.28	1.670	4.08	1.703	3.36	1.998	4.42	1.643	4.20	1.516	ใช้ปานกลาง
การค้า	4.38	1.746	4.30	1.683	4.93	1.561	4.32	1.761	3.98	1.724	2.72	1.811	3.99	1.802	4.08	1.402	ใช้ปานกลาง
การบริการ	4.46	1.659	4.51	1.527	4.78	1.470	4.39	1.686	4.17	1.859	3.11	2.018	4.20	1.796	4.23	1.433	ใช้ปานกลาง
รวม	4.43	1.703	4.40	1.612	4.78	1.534	4.34	1.707	4.08	1.779	3.01	1.951	4.17	1.773	4.17	1.436	ใช้ปานกลาง

4.3 ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอก (Ability to access external source of capital) วิชาสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

จากผลการศึกษาความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามตารางที่ 4.3.1 พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยรวมมีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.99$) โดยสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินมากที่สุด ($\bar{X} = 4.22$) รองลงมาคือสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงิน โดยมีต้นทุนต่ำ ขั้นตอนในการขออนุมัติเงินกู้จากสถาบันการเงินมีความรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.03$) สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยได้รับอัตราดอกเบี้ยต่ำ ($\bar{X} = 3.98$) สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่ำ ($\bar{X} = 3.88$) และสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยใช้หลักทรัพย์ในการค้ำประกันต่ำ ($\bar{X} = 3.83$) ตามลำดับ เมื่อจำแนกความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามประเภทของธุรกิจ พบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตมีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.01$) โดยสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินมากที่สุด ($\bar{X} = 4.20$) รองลงมาคือขั้นตอนในการขออนุมัติเงินกู้จากสถาบันการเงินมีความรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.13$) สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำ ($\bar{X} = 4.04$) สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีต้นทุนการกู้ยืมต่ำ ($\bar{X} = 3.95$) สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยใช้หลักทรัพย์ในการค้ำประกันต่ำ ($\bar{X} = 3.93$) และสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่ำ ($\bar{X} = 3.86$) ตามลำดับ สำหรับ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้ามีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.90$) โดยสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินมากที่สุด ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมาคือสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีต้นทุนการกู้ยืมต่ำ ($\bar{X} = 4.00$) สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำ ($\bar{X} = 3.90$) ขั้นตอนในการขออนุมัติเงินกู้จากสถาบันการเงินมีความรวดเร็ว ($\bar{X} = 3.89$) สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีค่าใช้จ่ายดำเนินการต่ำ ($\bar{X} = 3.83$) และสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยใช้หลักทรัพย์ในการค้ำประกันต่ำ ($\bar{X} = 3.70$) ตามลำดับ และ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการมีความสามารถในการเข้าถึงแหล่ง
 เงินทุนภายนอกในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 4.05$) โดยสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินมากที่สุด($\bar{X} =$
 4.31) รองลงมาคือสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีต้นทุนการกู้ยืมต่ำ ($\bar{X} =4.10$) ขั้นตอนใน
 ขออนุมัติเงินกู้จากสถาบันการเงินมีความรวดเร็ว ($\bar{X}=4.09$) สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินใน
 อัตราดอกเบี้ยต่ำ ($\bar{X}=4.02$) สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีค่าใช้จ่ายดำเนินการต่ำ (\bar{X}
 $=3.94$) และสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยใช้หลักทรัพย์ในการค้ำประกันต่ำ ($\bar{X}=3.90$)
 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3.1 แสดงค่าเฉลี่ยความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกกายนอก (Ability to access external source of capital) ของวิสาหกิจขนาด

กลาง และขนาดย่อม (SMEs)

ประเภทของ SMEs	ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกกายนอกของ SMEs						รวม		ความหมายของค่าเฉลี่ย ความสามารถในการ เข้าถึงแหล่งเงินทุน ภายนอกของ SMEs
	สามารถกู้เงิน จากสถาบัน การเงิน	สามารถกู้เงิน จากสถาบัน การเงิน โดยมี ต้นทุนต่ำ	สามารถกู้เงิน จากสถาบัน การเงิน โดย ได้รับอัตรา ดอกเบี้ยต่ำ	สามารถกู้เงิน จากสถาบัน การเงิน โดยมี ค่าใช้จ่ายใน การค้าและการ ดำเนินงาน ต่ำ	สามารถกู้เงิน จากสถาบัน การเงินโดยใช้ หลักทรัพย์ใน การค้าประกัน ต่ำ	ขั้นตอนในการ ขออนุมัติเงินกู้ จากสถาบัน การเงินมีความ รวดเร็ว	\bar{X}	S.D.	
การผลิต	4.20	3.95	4.04	3.86	3.93	4.13	4.01	1.363	มีความสามารถ ปานกลาง
การค้า	4.12	4.00	3.90	3.83	3.70	3.89	3.90	1.547	มีความสามารถ ปานกลาง
การบริการ	4.31	4.10	4.02	3.94	3.90	4.09	4.05	1.544	มีความสามารถ ปานกลาง
รวม	4.22	4.03	3.98	3.88	3.83	4.03	3.99	1.511	มีความสามารถ ปานกลาง

4.4 ประสิทธิภาพ (Effectiveness) ในการดำเนินงานของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

จากผลการศึกษาประสิทธิผลในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามตารางที่ 4.4.1 พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยรวมมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X}=4.77$) โดยมีความพึงพอใจต่อความมั่นคงในการดำเนินงานมากที่สุด ($\bar{X}=5.12$) รองลงมาคือมีความพึงพอใจต่อความเป็นอิสระในการดำเนินงานโดยไม่ต้องพึ่งพาการลงทุนจากคนภายนอก ($\bar{X}=4.85$) มีความพึงพอใจต่อความสามารถในการทำกำไร ($\bar{X}=4.81$) สภาพคล่องของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ($\bar{X}=4.74$) มีความพึงพอใจต่อการเติบโตของยอดขาย ($\bar{X}=4.71$) มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการดำเนินงาน ($\bar{X}=4.65$) และมีความพึงพอใจต่อผลตอบแทนในสินทรัพย์ ($\bar{X}=4.56$) ตามลำดับ เมื่อจำแนกประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามประเภทธุรกิจ พบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิตมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X}=4.90$) โดยมีความพึงพอใจต่อความมั่นคงในการดำเนินงานมากที่สุด ($\bar{X}=5.21$) รองลงมาคือ มีความพึงพอใจต่อความสามารถในการทำกำไร ($\bar{X}=5.07$) มีความพึงพอใจต่อการเติบโตของยอดขาย มีความพึงพอใจต่อสภาพคล่อง และมีความพึงพอใจต่อความเป็นอิสระในการดำเนินงานโดยไม่ต้องพึ่งพาการลงทุนจากคนภายนอก เท่ากัน ($\bar{X}=4.88$) มีความพึงพอใจต่อผลตอบแทนในสินทรัพย์ ($\bar{X}=4.74$) และมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการดำเนินงาน ($\bar{X}=4.71$) ตามลำดับ สำหรับ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการค้ามีประสิทธิภาพในการดำเนินงานในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X}=4.73$) โดยมีความพึงพอใจต่อความมั่นคงในการดำเนินงานมากที่สุด ($\bar{X}=5.08$) รองลงมาคือ มีความพึงพอใจต่อความสามารถในการทำกำไร มีความพึงพอใจต่อการเติบโตของยอดขาย และมีความพึงพอใจต่อสภาพคล่อง เท่ากัน ($\bar{X}=4.71$) มีความพึงพอใจต่อผลตอบแทนในสินทรัพย์ ($\bar{X}=4.47$) มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการดำเนินงาน ($\bar{X}=4.60$) และมีความพึงพอใจต่อความเป็นอิสระในการดำเนินงานโดยไม่ต้องพึ่งพาการลงทุนจากคนภายนอก ($\bar{X}=4.09$) ตามลำดับ และ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการบริการมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X}=4.75$) โดยมีความพึงพอใจต่อความมั่นคงของมากที่สุด ($\bar{X}=5.11$) รองลงมาคือ มีความพึงพอใจต่อความสามารถในการทำกำไร มีความพึงพอใจต่อความเป็นอิสระ

ในการดำเนินงานโดยไม่ต้องพึ่งพาการลงทุนจากคนภายนอก ($\bar{X}=4.79$) มีความพึงพอใจต่อสภาพ
คล่อง($\bar{X}=4.70$) มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการดำเนินงาน ($\bar{X}=4.68$) มีความพึงพอใจต่อการ
เติบโตของยอดขาย ($\bar{X}=4.64$) และ มีความพึงพอใจต่อผลตอบแทนในสินทรัพย์ ($\bar{X}=4.56$)
ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4.1 แสดงค่าเฉลี่ยประสิทธิผล (Effectiveness) ในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

ประเภท ของ SMEs	ประสิทธิผล SMEs										รวม		ความหมาย ของค่าเฉลี่ย ประสิทธิผล ในการ ดำเนินงาน ของ SMEs				
	ความพึงพอใจต่อ สามารถใน การทำกำไร		ความพึงพอใจต่อการ เติบโตของ ยอดขาย		ความพึงพอใจต่อผล ตอบแทนใน สินทรัพย์		ความพึงพอใจต่อ สภาพคล่อง		ความพึงพอใจต่อ รูปแบบการ ดำเนินงาน					ความพึงพอใจต่อ ความมั่นคง ในการ ดำเนินงาน			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.		
การผลิต	5.07	1.124	4.88	1.143	4.74	1.310	4.88	1.166	4.71	1.187	4.88	1.549	5.21	1.225	4.90	1.069	มีประสิทธิผล ค่อนข้างมาก
การค้า	4.71	1.199	4.71	1.193	4.47	1.199	4.71	1.134	4.60	1.212	4.90	1.651	5.08	1.308	4.73	1.086	มีประสิทธิผล ค่อนข้างมาก
การบริการ	4.79	1.272	4.64	1.275	4.56	1.376	4.70	1.216	4.68	1.275	4.79	1.588	5.11	1.363	4.75	1.180	มีประสิทธิผล ค่อนข้างมาก
รวม	4.81	1.222	4.71	1.221	4.56	1.301	4.74	1.176	4.65	1.234	4.85	1.601	5.12	1.315	4.77	1.125	มีประสิทธิผล ค่อนข้างมาก

4.5 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดค่าตัวแปร

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) โดยใช้วิธีองค์ประกอบหลัก (Principle Component) ในการหาค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading) เพื่อลดจำนวนปัจจัยย่อยของปัจจัยที่ใช้วัดค่าตัวแปร โดยทำการหมุนแกนด้วยวิธีแวนิแม็กซ์ (Varimax) และใช้ค่า Factor Loading ของตัววัดปัจจัยมากกว่า 0.5 โดยตัววัดต้องไม่มีค่า Factor Loading สูงในปัจจัยมากกว่า 1 ปัจจัย (Gliem and Gliem , 2003) เป็นเกณฑ์ในการกำหนดจำนวนปัจจัยที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการวัดค่าตัวแปร โดยค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) ของปัจจัยพิจารณาจากค่า Cronbach Alpha ซึ่งต้องมากกว่า 0.6 จึงจะถือว่ามีความเชื่อถือได้ (Gliem and Gliem , 2003)

4.5.1 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs)

จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) ของปัจจัยที่ใช้วัดการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดจำนวน 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยการวัดสภาพคล่องทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วยปัจจัยย่อยจำนวน 3 ปัจจัย 2) ปัจจัยการวัดความสามารถในการทำกำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วยปัจจัยย่อยจำนวน 5 ปัจจัย 3) ปัจจัยการวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วยปัจจัยย่อยจำนวน 3 ปัจจัย 4) ปัจจัยการวัดความสามารถในการชำระหนี้ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วยปัจจัยย่อยจำนวน 2 ปัจจัย และ 5) ปัจจัยการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วยปัจจัยย่อยจำนวน 7 ปัจจัย พบว่าแต่ละปัจจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน มีค่า KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling) เท่ากับ 0.748 , 0.828, 0.741 , 0.500 และ 0.918 ตามลำดับ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 และมีค่า Eigen value มากกว่า 1 โดยมีค่าเท่ากับ 2.678 , 3.867, 2.391, 1.670 และ 4.957 ตามลำดับ โดยแต่ละปัจจัยมีค่า Cronbach Alpha 0.9397 , 0.9254 , 0.8718 , 0.8024 และ 0.9256 ตามลำดับ และมีค่าน้ำหนักปัจจัยย่อยของแต่ละปัจจัยมากกว่า 0.6 ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.5.1

ตารางที่ 4.5.1 คำนวณน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading) ของตัวแปรการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs)

ปัจจัย	Factor Loading	Eigen Value	% of Variance	Cronbach Alpha
ปัจจัยการวัดสภาพคล่องทางการเงินของ SMEs KMO: Kaiser Meyer- Olkin Measure of Sampling = 0.748		2.678	89.25	0.9397
วิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (Current ratio)	0.955			
วิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างรวดเร็ว (Quick ratio)	0.959			
วิเคราะห์อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ (Account receivable turnover)	0.920			
ปัจจัยการวัดความสามารถในการทำกำไรของ SMEs KMO: Kaiser Meyer- Olkin Measure of Sampling = 0.828		3.867	77.342	0.9254
วิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้น (Gross margin)	0.899			
วิเคราะห์อัตรากำไรจากการดำเนินงาน (Operating margin)	0.814			
วิเคราะห์อัตรากำไรสุทธิ (Net profit margin)	0.909			
วิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on asset : ROA)	0.889			
วิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on equity: ROE)	0.882			
ปัจจัยการวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของ SMEs KMO: Kaiser Meyer- Olkin Measure of Sampling = 0.741		2.391	79.699	0.8718
วิเคราะห์ระยะเวลาเรียกเก็บหนี้ (Collection period)	0.893			
วิเคราะห์อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ (Inventory turnover)	0.887			
วิเคราะห์อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total assets turnover)	0.898			

ตารางที่ 4.5.1 คำนวณน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading) ของตัวแปรการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) (ต่อ)

ปัจจัย	Factor Loading	Eigen Value	% of Variance	Cronbach Alpha
ปัจจัยการวัดความสามารถในการชำระหนี้ของ SMEs KMO: Kaiser Meyer- Olkin Measure of Sampling = 0.500		1.670	83.499	0.8024
วิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (Debit to total assets)	0.914			
วิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (Debit to equity ratio)	0.914			
ปัจจัยการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของ SMEs KMO: Kaiser Meyer- Olkin Measure of Sampling = 0.918		4.957	70.82	0.9256
การตัดสินใจลงทุน	0.913			
การบริหารหนี้	0.910			
การวางแผนภาษี	0.825			
การจัดสรรงบประมาณ	0.906			
การวิเคราะห์สถานะทางการเงินเมื่อต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงิน	0.846			
การพิจารณาการซื้อหุ้นกู้	0.633			
การกำหนดต้นทุนและประสิทธิผลของการดำเนินงาน	0.823			

4.5.2 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs)

จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) ของปัจจัยที่ใช้วัดความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งประกอบด้วยปัจจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดจำนวน 6 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงิน 2) ปัจจัยความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีต้นทุนต่ำ 3) ปัจจัยความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงิน โดยได้รับอัตราดอกเบี้ยต่ำ 4) ปัจจัยความสามารถในการกู้เงินจากสถาบัน

การเงินโดยมีค่าใช้จ่ายดำเนินการต่ำ 5) ปัจจัยความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยใช้หลักทรัพย์ในการค้ำประกันต่ำ และ 6) ปัจจัยขั้นตอนการขออนุมัติเงินกู้จากสถาบันการเงินมีความรวดเร็ว พบว่าแต่ละปัจจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มีค่า KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling) เท่ากับ 0.920 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 มีค่า Eigen value มากกว่า 1 โดยมีค่าเท่ากับ 5.340 โดยมีค่า Cronbach Alpha เท่ากับ 0.9752 และมีค่าน้ำหนักปัจจัยย่อยของแต่ละปัจจัยตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.5.2

ตารางที่ 4.5.2 ค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading) ของตัวแปรความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs)

ปัจจัย	Factor Loading	Eigen Value	% of Variance	Cronbach Alpha
ปัจจัยความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของ SMEs KMO: Kaiser Meyer- Olkin Measure of Sampling = 0.920		5.340	89.01	0.9752
ความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงิน	0.916			
ความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีต้นทุนการกู้ยืมต่ำ	0.958			
ความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีอัตราดอกเบี้ยต่ำ	0.963			
ความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีค่าใช้จ่ายดำเนินการต่ำ	0.959			
ความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยใช้หลักทรัพย์ในการค้ำประกันต่ำ	0.944			
ความสามารถในการได้รับอนุมัติเงินกู้จากสถาบันการเงินมีความรวดเร็ว	0.919			

4.5.3 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดประสิทธิผลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs)

จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) ของปัจจัยที่ใช้วัดประสิทธิผลในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดจำนวน 7 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยความพึงพอใจต่อความสามารถในการทำกำไร 2) ปัจจัยความพึงพอใจต่อการเติบโตของยอดขาย 3) ปัจจัยความพึงพอใจต่อผลตอบแทนในสินทรัพย์ 4) ปัจจัยความพึงพอใจต่อสภาพคล่อง 5) ปัจจัยความพึงพอใจต่อรูปแบบการดำเนินงาน 6) ปัจจัยความพึงพอใจต่อความความเป็นอิสระในการดำเนินงาน โดยไม่ต้องพึ่งพาการลงทุนจากคนภายนอก และ 7) ปัจจัยความพึงพอใจต่อความมั่นคงในการดำเนินงาน พบว่าแต่ละปัจจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดความพึงพอใจประสิทธิผลด้านต่าง ๆ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีค่า KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling) เท่ากับ 0.929 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 มีค่า Eigen value มากกว่า 1 โดยมีค่าเท่ากับ 5.346 โดยมีค่า Cronbach Alpha เท่ากับ 0.9433 และมีค่านำหนักปัจจัยย่อยของแต่ละปัจจัยตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.5.3

ตารางที่ 4.5.3 ค่านำหนักปัจจัย (Factor Loading) ของตัวแปรประสิทธิผลในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

ปัจจัย	Factor Loading	Eigen Value	% of Variance	Cronbach Alpha
ปัจจัยประสิทธิผลในการดำเนินงานของ SMEs		5.346	76.37	0.9433
KMO: Kaiser Meyer- Olkin Measure of Sampling = 0.929				
ความพึงพอใจต่อความสามารถในการทำกำไร	0.880			
ความพึงพอใจต่อการเติบโตของยอดขาย	0.889			
ความพึงพอใจต่อผลตอบแทนในสินทรัพย์	0.908			
ความพึงพอใจต่อสภาพคล่อง	0.910			
ความพึงพอใจต่อรูปแบบการดำเนินงาน	0.905			
ความพึงพอใจต่อความความเป็นอิสระในการดำเนินงาน โดยไม่ต้องพึ่งพาการลงทุนจากคนภายนอก	0.750			
ความพึงพอใจต่อความมั่นคงในการดำเนินงาน	0.865			

4.6 ผลการทดสอบสมมุติฐาน

ในการศึกษาผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกและประสิทธิผลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดนนทบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดปทุมธานี จำนวน 398 แห่ง โดยศึกษาจากปัจจัย 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2) ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ 3) ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และมีผลการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยดังนี้

สมมุติฐานที่ 1 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs)

จากผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กับ ตัวแปรการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งประกอบด้วย 1) การวัดสภาพคล่องทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2) การวัดความสามารถในการทำกำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 3) การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 4) การวัดความสามารถในการชำระหนี้ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ 5) การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามตารางที่ 4.6.1 พบว่าการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดย การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในด้านการวัดความสามารถในการทำกำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สูงที่สุด ($r = 0.617$) รองลงมาคือการวัดความสามารถในการชำระหนี้ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ($r = 0.605$) การใช้

ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ($r = 0.601$) การวัดสภาพคล่องทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ($r = 0.597$) และการวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ($r = 0.596$) ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า

ในการทดสอบ Multicollinearity ระหว่างตัวแปรอิสระซึ่งประกอบด้วยการวัดสภาพคล่องทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การวัดความสามารถในการทำกำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การวัดประสิทธิผลในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การวัดความสามารถในการชำระหนี้ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่ามีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยมีค่า Variance Inflation Factor (VIF) อยู่ระหว่าง 2.937 – 7.869 ($VIF < 10$) แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่อ รูปแบบความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้น (Lee and ather,2000:704)

ตารางที่ 4.6.1 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน กับความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

ภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

ตัวแปร	ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอก	การวัดสภาพคล่องทางการเงิน	การวัดความสามารถในการทำกำไร	การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	การวัดความสามารถในการชำระหนี้	การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	VIF
ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอก	3.99 (1.511)						
การวัดสภาพคล่องทางการเงิน	0.597*	4.18 (1.584)					4.544
การวัดความสามารถในการทำกำไร	0.617*	0.857*	4.19 (1.550)				7.794
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	0.596*	0.867*	0.914*	4.04 (1.590)			7.869
การวัดความสามารถในการชำระหนี้	0.605*	0.724*	0.747*	0.779*	3.67 (1.666)		2.937
การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	0.601*	0.762*	0.832*	0.803*	0.763*	4.17 (1.436)	3.821

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression)

เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน กับความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินกับความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวแปรเข้าสมการด้วยวิธี Enter โดยกำหนดให้

- y หมายถึง ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของSMEs
- x_1 หมายถึง การวัดสภาพคล่องทางการเงินของSMEs
- x_2 หมายถึง การวัดความสามารถในการทำกำไรของSMEs
- x_3 หมายถึง การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของSMEs
- x_4 หมายถึง การวัดความสามารถในการชำระหนี้ของSMEs
- x_5 หมายถึง การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของSMEs
- α หมายถึง ค่าคงที่ของสมการ (ค่าของ y เมื่อ $x = 0$)
- β_1 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร x_1 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่
- β_2 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร x_2 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่
- β_3 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร x_3 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่
- β_4 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร x_4 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่
- β_5 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร x_5 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่
- ε หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นอย่างสุ่ม

ซึ่งมีตัวแปรที่นำเข้าสมการดังนี้

สมการที่ 1

$$y = \alpha + \beta_1 x_1 + \beta_2 x_2 + \beta_3 x_3 + \beta_4 x_4 + \beta_5 x_5 + \varepsilon$$

จากผลการทดสอบสมมุติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนในตารางที่ 4.6.2 พบว่าความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขึ้นอยู่กับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน 43.60% ($R^2 = .436$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยพบว่าการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในด้านการวัดสภาพคล่องทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การวัดความสามารถในการทำกำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การวัดความสามารถในการชำระหนี้ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

ตารางที่ 4.6.2 การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน(Multiple Regression) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน กับความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน SMEs	ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ภายนอกของ SMEs			
	Beta	Std. Error	t	Sig
Constant		0.181	6.618	0.000*
การวัดสภาพคล่องของ SMEs	0.164	0.077	2.014	0.045*
การวัดความสามารถในการทำกำไรของ SMEs	0.223	0.103	2.097	0.037*
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของ SMEs	-0.080	0.101	-0.746	0.456
การวัดความสามารถในการชำระหนี้ของ SMEs	0.264	0.059	4.034	0.000*
การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน ของ SMEs	0.151	0.078	2.030	0.043*
Sig = 0.00 , $R^2 = .436$, Adj. $R^2 = .428$				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมุติฐานที่ 2 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

จากผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด กับ ตัวแปรการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งประกอบด้วย 1) การวัดสภาพคล่องทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2) การวัดความสามารถในการทำกำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 3) การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 4) การวัดความสามารถในการชำระหนี้ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ 5) การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามตารางที่ 4.6.3 พบว่าการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดย การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในด้านการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสูงที่สุด ($r = 0.640$) รองลงมาคือการวัดความสามารถในการทำกำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ($r = 0.587$) การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ($r = 0.570$) การวัดสภาพคล่องของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ($r = 0.549$) และการวัดความสามารถในการชำระหนี้ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ($r = 0.500$) ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า

ในการทดสอบ Multicollinearity ระหว่างตัวแปรอิสระซึ่งประกอบด้วยการวัดสภาพคล่องทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การวัดความสามารถในการทำกำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การวัดความสามารถในการชำระหนี้ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่ามีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยมีค่า Variance Inflation Factor (VIF) อยู่ระหว่าง 2.937 – 7.869 ($VIF < 10$) แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่อ รูปแบบความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้น (Lee and Ather, 2000:704)

ตารางที่ 4.6.3 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายงาทางการเงิน กับ ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาด

กลางและขนาดย่อม (SMEs)

ตัวแปร	ประสิทธิผลของ SMEs	การวัดสภาพคล่องทางการเงิน	การวัดความสามารถในการทำกำไร	การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	การวัดความสามารถในการชำระหนี้	การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	VIF
ประสิทธิผลของ SMEs	4.77 (1.125)						
การวัดสภาพคล่องทางการเงิน	0.549*	4.18 (1.584)					4.544
การวัดความสามารถในการทำกำไร	0.587*	0.857*	4.19 (1.550)				7.794
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	0.570*	0.867*	0.914*	4.04 (1.562)			7.869
การวัดความสามารถในการชำระหนี้	0.500*	0.724*	0.747*	0.779*	3.67 (1.666)		2.937
การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	0.640*	0.762*	0.832*	0.803*	0.763*	4.17 (1.436)	3.821

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression)

เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน กับประสิทธิผลในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กับประสิทธิผลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวแปรเข้าสมการด้วยวิธี Enter โดยกำหนดให้

y	หมายถึง	ประสิทธิผลของ SMEs
x_1	หมายถึง	การวัดสภาพคล่องทางการเงินของ SMEs
x_2	หมายถึง	การวัดความสามารถในการทำกำไรของ SMEs
x_3	หมายถึง	การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของ SMEs
x_4	หมายถึง	การวัดความสามารถในการชำระหนี้ของ SMEs
x_5	หมายถึง	การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของ SMEs
α	หมายถึง	ค่าคงที่ของสมการ (ค่าของ y เมื่อ $x = 0$)
β_1	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร x_1 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่
β_2	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร x_2 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่
β_3	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร x_3 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่
β_4	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร x_4 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่
β_5	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร x_5 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่
ε	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นอย่างสุ่ม

ซึ่งมีตัวแปรที่นำเข้าสมการดังนี้

สมการที่ 2

$$y = \alpha + \beta_1 x_1 + \beta_2 x_2 + \beta_3 x_3 + \beta_4 x_4 + \beta_5 x_5 + \varepsilon$$

จากผลการทดสอบสมมุติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนในตารางที่ 4.6.4 พบว่าประสิทธิผลในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขึ้นอยู่กับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน 41.70% ($R^2 = .417$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยพบว่าการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่งผลกระทบบวกต่อประสิทธิผลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

ตารางที่ 4.6.4 การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน กับประสิทธิผลในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ของ SMEs	ประสิทธิผลของ SMEs			
	Beta	Std. Error	t	Sig
Constant		0.137	19.218	0.000*
การวัดสภาพคล่องของ SMEs	0.066	0.058	0.794	0.428
การวัดความสามารถในการทำกำไรของ SMEs	0.080	0.078	0.736	0.462
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของ SMEs	0.079	0.076	0.728	0.467
การวัดความสามารถในการชำระหนี้ของ SMEs	-0.052	0.045	-0.784	0.434
การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของ SMEs	0.496	0.059	6.552	0.000*
Sig = 0.00 , $R^2 = .417$, Adj. $R^2 = .410$				
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05				

สมมุติฐานที่ 3 ลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ต่างกัน การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่างกัน

การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

จากผลการทดสอบสมมุติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ในตารางที่ 4.6.5 พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิต การค้า และการบริการ ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F = 0.562$) และเมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิต การค้า และการบริการ ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงินไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F = 1.938$)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิต การค้า และการบริการ ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F = 0.433$)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิต การค้า และการบริการ ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F = 0.953$)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิต การค้า และการบริการ ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F = 2.392$)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทการผลิต การค้า และการบริการ ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F = 0.416$)

ตารางที่ 4.6.5 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาด

กลางและขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ SMEs	ประเภทของ SMEs						รวม	F	Sig.	LSD	
	การผลิต (1)		การค้า (2)		การบริการ (3)						
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.					\bar{X}
การวัดสภาพคล่องทางการเงิน	4.34	1.544	3.97	1.580	4.27	1.597	4.18	1.584	1.938	0.145	-
การวัดความสามารถในการทำกำไร	4.33	1.495	4.20	1.582	4.13	1.552	4.19	1.550	0.433	0.649	-
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	4.24	1.542	4.05	1.591	3.94	1.609	4.04	1.590	0.953	0.386	-
การวัดความสามารถในการชำระหนี้	4.00	1.563	3.49	1.675	3.68	1.689	3.67	1.666	2.392	0.093	-
การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	4.23	1.516	4.08	1.402	4.23	1.433	4.17	1.436	0.416	0.660	-
รวม	4.18	1.403	3.96	1.433	4.05	1.453	4.04	1.435	0.562	0.570	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ

จากผลการทดสอบสมมุติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ตามลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ ในตารางที่ 4.6.6 พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในรูปแบบบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด และ ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F = 1.267$) และเมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในรูปแบบบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด และ ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงินไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F = 1.601$)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในรูปแบบบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด และ ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F = 2.938$)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในรูปแบบบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด และ ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F = 1.093$)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในรูปแบบบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด และ ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F = 0.133$)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในรูปแบบบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด และ ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F = 2.524$)

ตารางที่ 4.6.6 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ SMEs	รูปแบบของ SMEs						รวม	F	Sig.	LSD
	บริษัทจำกัด (1)		ห้างหุ้นส่วนจำกัด (2)		ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล (3)					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
การวัดสภาพคล่องทางการเงิน	4.28	1.515	4.00	1.697	3.89	1.773	4.18	1.601	0.203	-
การวัดความสามารถในการทำกำไร	4.32	1.452	3.90	1.703	4.07	1.749	4.19	2.938	0.054	-
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	4.12	1.503	3.85	1.749	4.05	1.751	4.04	10.93	0.336	-
การวัดความสามารถในการชำระหนี้	3.68	1.697	3.63	1.623	3.82	1.578	3.67	0.133	0.876	-
การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	4.28	1.394	3.93	1.461	3.98	1.681	4.17	2.524	0.081	-
รวม	4.12	1.360	3.86	1.553	3.99	1.670	4.04	1.267	0.283	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ

จากผลการทดสอบสมมุติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ ในตารางที่ 4.6.7 พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่างกัน ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F = 3.201$) โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่า 15 ปี ขึ้นไปใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินมากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานไม่เกิน 10 ปี และเมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงินแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F = 3.486$) โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่า 15 ปี ขึ้นไปใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงินมากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานไม่เกิน 5 ปี

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=2.794$) โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่า 15 ปี ขึ้นไป ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรมากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานไม่เกิน 10 ปี

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่างกัน ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F = 2.279$)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่างกัน ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

เท่ากับ 0.05 ($F = 3.428$) โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่า 15 ปีขึ้นไป ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้มากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานไม่เกิน 5 ปี

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F = 3.017$) โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่า 15 ปีขึ้นไป ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานมากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานน้อยไม่เกิน 10 ปี

ตารางที่ 4.6.7 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ของวิสาหกิจขนาด

กลางและขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ SMEs	ระยะเวลาในการดำเนินงานของ SMEs										รวม	F	Sig.	LSD	
	น้อยกว่า 3 ปี		3-5 ปี		6-10 ปี		11-15 ปี		มากกว่า 15 ปีขึ้นไป						
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.					
การวัดสภาพคล่องทางการเงิน	3.77	1.414	4.00	1.693	4.22	1.448	4.46	1.836	4.74	1.507	4.18	1.584	3.486	0.008*	(5) > (1), (2)
การวัดความสามารถในการทำกำไร	3.86	1.508	4.05	1.616	4.18	1.498	4.45	1.681	4.73	1.334	4.19	1.550	2.794	0.026*	(5) > (1), (2), (3)
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	3.69	1.512	3.93	1.692	4.05	1.507	4.29	1.704	4.50	1.500	4.04	1.590	2.279	0.060	-
การวัดความสามารถในการชำระหนี้	3.41	1.688	3.31	1.724	3.77	1.514	3.93	1.649	4.25	1.779	3.67	1.666	3.428	0.009*	(5) > (1), (2)
การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	3.97	1.275	3.93	1.523	4.18	1.383	4.36	1.611	4.73	1.296	4.17	1.436	3.017	0.018*	(5) > (1), (2), (3)
รวม	3.75	1.349	3.84	1.502	4.08	1.343	4.23	1.580	4.59	1.379	4.04	1.435	3.201	0.013*	(5) > (1), (2), (3)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามการดำเนินงานกับธุรกิจต่างประเทศ

จากผลการทดสอบสมมุติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามการดำเนินงานกับธุรกิจต่างประเทศ ในตารางที่ 4.6.8 พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการดำเนินงานกับธุรกิจต่างประเทศต่างกัน ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F = 8.120$) โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทั้งการส่งออกและการนำเข้า ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินมากกว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีทั้งการส่งออกและนำเข้า และเมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการดำเนินงานกับธุรกิจต่างประเทศต่างกัน ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงิน แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F = 10.007$) โดยพบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทั้งการส่งออกและนำเข้า ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงิน มากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs)ที่ไม่มีทั้งการส่งออกและนำเข้า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการดำเนินงานกับธุรกิจต่างประเทศต่างกัน ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไร แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=6.647$) โดยพบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทั้งการส่งออกและการนำเข้า ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไร มากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs)ที่ไม่มีทั้งการส่งออกและนำเข้า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการดำเนินงานกับธุรกิจต่างประเทศต่างกัน ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=10.370$) โดยพบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการส่งออกและการนำเข้า ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน มากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีทั้งการส่งออกและนำเข้า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการดำเนินงานกับธุรกิจต่างประเทศต่างกัน ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=7.947$) โดยพบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทั้งการส่งออกและการนำเข้า ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้มากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการนำเข้าเพียงอย่างเดียว และ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีทั้งการส่งออกและนำเข้า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการดำเนินงานกับธุรกิจต่างประเทศต่างกัน ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=4.547$) โดยพบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการส่งออกเพียงอย่างเดียว และมีทั้งการส่งออกและการนำเข้าใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานมากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีทั้งการส่งออกและนำเข้า

ตารางที่ 4.6.8 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามการดำเนินงานกับธุรกิจต่างประเภท

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ SMEs	การดำเนินงานกับธุรกิจต่างประเภทของ SMEs										รวม	F	Sig.	LSD
	มีการส่งออกเพียงอย่างเดียว (1)		มีการนำเข้าเพียงอย่างเดียว (2)		มีการส่งออกและนำเข้า (3)		ไม่มีการส่งออกและนำเข้า (4)		\bar{X}	S.D.				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.						
การวัดสภาพคล่องทางการเงิน	4.60	1.334	4.79	1.387	5.00	1.166	3.91	1.622	4.18	1.584	10.007	0.000*	(3) > (4)	
การวัดความสามารถในการทำกำไร	4.71	1.076	4.68	1.352	4.77	1.126	3.97	1.630	4.19	1.550	6.647	0.001*	(3) > (4)	
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	4.67	1.133	4.65	1.485	4.79	1.231	3.77	1.623	4.04	1.590	10.370	0.000*	(3) > (4)	
การวัดความสามารถในการชำระหนี้	4.24	1.264	3.75	1.664	4.56	1.375	3.45	1.691	3.67	1.666	7.947	0.000*	(3) > (2), (4)	
การใช้ประโยชน์ทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	4.70	1.116	4.28	1.409	4.65	1.176	4.01	1.482	4.17	1.436	4.547	0.004*	(1), (3) > (4)	
รวม	4.58	0.954	4.43	1.275	4.70	1.112	3.82	1.490	4.044	1.435	8.120	0.000*	(3) > (4)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามการจัดทำแผนธุรกิจ

จากผลการทดสอบสมมุติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามการจัดทำแผนธุรกิจ ในตารางที่ 4.6.9 พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนธุรกิจต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t = 10.467$) โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนธุรกิจใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินมากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีการจัดทำแผนธุรกิจ และเมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนธุรกิจต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงินแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t = 11.023$) โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs)ที่มีการจัดทำแผนธุรกิจใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงิน มากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีการจัดทำแผนธุรกิจ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนธุรกิจต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t=9.310$) โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนธุรกิจใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรมากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีการจัดทำแผนธุรกิจ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนธุรกิจต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t=10.150$) โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนธุรกิจใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานมากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีการจัดทำแผนธุรกิจ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนธุรกิจต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

($t=8.736$) โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนธุรกิจใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้ มากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีการจัดทำแผนธุรกิจ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนธุรกิจต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t=8.225$) โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนธุรกิจใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน มากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีการจัดทำแผนธุรกิจ

**ตารางที่ 4.6.9 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของ
การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
(SMEs) จำแนกตามการจัดทำแผนธุรกิจ**

การใช้ประโยชน์จากรายงาน ทางการเงินของSMEs	การจัดทำแผนธุรกิจ SMEs				รวม		t	Sig.
	มีการทำแผน ธุรกิจ		ไม่มีการทำ แผนธุรกิจ					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การวัดสภาพคล่องทาง การเงิน	4.84	1.239	3.28	1.565	4.18	1.584	11.023	0.000*
การวัดความสามารถในการ ทำกำไร	4.75	1.217	3.42	1.629	4.19	1.550	9.310	0.000*
การวัดประสิทธิภาพในการ ดำเนินงาน	4.66	1.261	3.20	1.607	4.04	1.590	10.150	0.000*
การวัดความสามารถในการ ชำระหนี้	4.24	1.495	2.89	1.572	3.67	1.666	8.736	0.001*
การใช้ประโยชน์ในทาง ปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	4.64	1.187	3.53	1.501	4.17	1.436	8.225	0.000*
รวม	4.62	1.121	3.26	1.447	4.04	1.435	10.467	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามการจัดทำแผนการตลาด

จากผลการทดสอบสมมุติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามการจัดทำแผนการตลาด ในตารางที่ 4.6.10 พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนการตลาดต่างกัน ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t = 9.603$) โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนการตลาดใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินมากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีการจัดทำแผนการตลาด และเมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนการตลาดต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงิน แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t = 10.372$) โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนการตลาดใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงิน มากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีการจัดทำแผนการตลาด

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนการตลาดต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t=8.626$) โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนการตลาดใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรมากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีการจัดทำแผนการตลาด

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนการตลาดต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t=9.588$) โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนการตลาดใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน มากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีการจัดทำแผนการตลาด

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนการตลาดต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

เท่ากับ 0.05 ($t=7.967$) โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนการตลาดใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้ มากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีการจัดทำแผนการตลาด

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนการตลาดต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t=7.132$) โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำแผนการตลาดใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานมากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีการจัดทำแผนการตลาด

ตารางที่ 4.6.10 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามการจัดทำแผนการตลาด

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ SMEs	การจัดทำแผนการตลาดของ SMEs				รวม		t	Sig.
	มีการทำแผนการตลาด		ไม่มีการทำแผนการตลาด					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การวัดสภาพคล่องทางการเงิน	4.74	1.289	3.23	1.583	4.18	1.584	10.372	0.000*
การวัดความสามารถในการทำกำไร	4.66	1.255	3.39	1.670	4.19	1.550	8.626	0.000*
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	4.57	1.307	3.14	1.625	4.04	1.590	9.588	0.000*
การวัดความสามารถในการชำระหนี้	4.15	1.507	2.87	1.618	3.67	1.666	7.697	0.000*
การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	4.54	1.236	3.54	1.532	4.17	1.436	7.132	0.000*
รวม	4.53	1.165	3.23	1.482	4.04	1.435	9.603	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามการจัดทำบัญชีธุรกิจ

จากผลการทดสอบสมมุติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามการจัดทำบัญชีธุรกิจ ในตารางที่ 4.6.11 พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจัดทำบัญชีธุรกิจต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t=-0.199$) และเมื่อนำมาพิจารณาเป็น รายด้านพบว่า

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จัดทำบัญชีธุรกิจต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงิน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t=-0.836$)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จัดทำบัญชีธุรกิจต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t=-0.022$)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จัดทำบัญชีธุรกิจต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t=0.239$)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จัดทำบัญชีธุรกิจต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t=-0.980$)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จัดทำบัญชีธุรกิจต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t=-0.158$)

**ตารางที่ 4.6.11 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของ
การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
(SMEs) จำแนกตามการจัดทำบัญชี**

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ของ SMEs	การจัดทำบัญชีของ SMEs				รวม		t	Sig.
	จ้าง สำนักงาน บัญชีจัดทำ		จัดทำเอง					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การวัดสภาพคล่องทางการเงิน	4.14	1.567	4.30	1.648	4.18	1.584	-0.836	0.404
การวัดความสามารถในการทำกำไร	4.19	1.526	4.19	1.642	4.19	1.550	-0.022	0.982
การวัดประสิทธิผลในการดำเนินงาน	4.05	1.581	4.00	1.629	4.04	1.590	0.239	0.811
การวัดความสามารถในการชำระหนี้	3.63	1.652	3.82	1.716	3.67	1.666	-0.980	0.328
การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหาร	4.16	1.406	4.19	1.545	4.17	1.436	-0.156	0.874
รวม	4.03	1.415	4.07	1.515	4.04	1.435	-0.199	0.842

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**สรุปภาพรวมการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้
ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)**

จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งได้แก่ ประเภทของธุรกิจ รูปแบบของธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ การดำเนินงานกับธุรกิจกับต่างประเทศ การวางแผนธุรกิจ การวางแผนการตลาด และการทำบัญชีธุรกิจ ในตารางที่ 4.6.5 -4.6.11 สามารถนำมาสรุปเป็นภาพรวมซึ่งแสดงให้เห็นได้ในตารางที่ 4.6.12 โดยพบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีลักษณะเชิงโครงสร้างในด้านการดำเนินงานกับธุรกิจต่างประเทศ การจัดทำแผนธุรกิจ และการจัดทำแผนการตลาดต่างกัน จะใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในต่างกันในภาพรวมและรายด้าน สำหรับ ลักษณะเชิงโครงสร้างในด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจต่างกัน การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินจะต่างกัน ภาพรวม และรายด้าน ยกเว้นการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในด้านการวัดประสิทธิผลในการดำเนินงาน

ตารางที่ 4.6.12 แสดงภาพรวมผลการทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ SMEs	ลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)							
	ประเภทของธุรกิจ	รูปแบบของธุรกิจ	ระยะเวลาในการดำเนินงาน	การดำเนินงานกับธุรกิจต่างประเทศ	การจัดทำแผนธุรกิจ	การจัดทำแผนการตลาด	การจัดทำบัญชีธุรกิจ	
การวัดสภาพคล่องทางการเงิน	-	-	✓	✓	✓	✓	-	
การวัดความสามารถในการทำกำไร	-	-	✓	✓	✓	✓	-	
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	-	-	-	✓	✓	✓	-	
การวัดความสามารถในการชำระหนี้	-	-	✓	✓	✓	✓	-	
การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหาร	-	-	✓	✓	✓	✓	-	
รวม	-	-	✓	✓	✓	✓	-	

✓ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05